

№ 1 (679)
Січень 2009 р.

Щомісячник Вінницького національного
технічного університету

Найсвіжіші університетські новини на сайті
<http://www.impuls.vstu.vinnica.ua>

В УНІВЕРСИТЕТІ ВІДКРИТО ІТ АКАДЕМІЮ MICROSOFT

(Стор. 3-6)

Науковому журналу університету «Вісник ВПІ» – 15 років

У 1993 році це був один з перших наукових часописів незалежної України з поданням матеріалів тільки українською мовою. П'ятнадцять років тому у грудні вийшов у світ перший номер журнала нашого університету «Вісник Вінницького політехнічного інституту».

Ініціатором заснування журналу та його незмінним головним редактором є ректор університету, заслужений діяч науки і техніки України, академік Академії педагогічних наук України і член президії цієї академії, доктор технічних наук, професор Борис Іванович Мокін.

Зважаючи на високі вимоги до статей, які друкуються на сторінках «Вісника Вінницького політехнічного інституту», та їх якість, президія Вищої Атестаційної комісії України включила його до переліку тих фахових періодичних видань, у яких можуть друкуватися основні матеріали докторських і кандидатських дисертацій у галузях технічних, економічних та педагогічних наук.

До редакційної колегії журналу входять відомі у своїх галузях вчені, переважно доктори наук. Склад редакційної колегії наказами ректора ВНТУ постійно оновлюється.

У теперішньому складі редколегії журналу в кожній із галузей: технічних, економічних, педагогічних та фундаментальних наук є не менше п'яти докторів наук.

З моменту заснування журналу редакційна колегія забезпечує незалежне таємне рецензування рукописів статей, а з липня 1997 р. рецензування є оплачуваним.

Найбільше статей відрецензували з висуненням вимог про доопрацювання члени редколегії доктори наук О. Д. Азаров, В. М. Дубовой, П. М. Зязяк, Р. Д. Ісковиць-Лотоцький, Р. Н. Квістний, В. І. Ключко, В. М. Кугін, В. В. Кухарчук, П. Д. Лежнюк, В. М. Михалевич, О. В. Мороз, О. О. Мороз, В. А. Огородніков, В. С. Осадчук, В. Г. Петрук, В. О. Поджаренко, В. Р. Сердюк, І. О. Сивак, С. Й. Ткаченко, М. А. Філинюк, С. В. Юхимчук.

Для зменшення кількості надходження до редакції статей низького наукового рівня з 1999 р. на вимогу редакції матеріали кожної статті мають пройти попереднє обговорення і отримати схвалення на науково-му семінарі профільної кафедри або на науковій конференції, яка відбулася у ВНТУ.

З дні заснування журналу розгляд статей, їх підготовка до опублікування й видан-

ня кожного з номерів журналу проводиться у такій послідовності:

- 1) перевірка вимог до оформлення й реєстрація статті;
- 2) попередній розгляд рукопису й направлення на рецензування одному з членів редколегії або за рекомендацією члена редколегії, відповідального за даний науковий напрямок, іншому відомому вченому з тематики статті;
- 3) рецензування статті (максимальний термін — місяць) і, за наявності зауважень, направлення авторам на доопрацювання;
- 4) формування чергового номеру журналу з доопрацьованих авторами позитивно відрецензованих статей і остаточне затвердження його змісту головним редактором та Вченуою радою університету;
- 5) редактування й друкування журналу у видавництві ВНТУ.

За 15 років вчасно видано 81 номер журналу. В них опубліковано 1686 статей.

За розділами журналу статті розподілилась так:

автоматика та інформаційно-вимірювальна техніка	213;
будівництво	143;
гуманізація й гуманітаризація технічної освіти	47;
економіка, менеджмент та екологія	173;
енергетика та електротехніка	321;
інформаційні технології та комп’ютерна техніка	240;
машинобудування та транспорт	151;
радіоелектроніка та радіоелектронне апаратобудування	162;
стратегія, зміст та нові технології підготовки спеціалістів з вищою технічною освітою	106;
фундаментальні науки	123;
інші	7.

До 1999 р. журнал виходив 4 рази на рік. У зв'язку із суттєвим збільшенням надходження рукописів статей, у тому числі і від науковців з інших міст України, з січня 1999 р. «Вісник Вінницького політехнічного інституту» видається з періодичністю 6 номерів на рік. Тираж журналу становить 365 примірників.

З грудня 2002 року журнал має передплатний індекс і щорічно включається до Каталогу видань України.

У лютому 2008 року журналу «Вісник Вінницького політехнічного інституту» присвоєний Міжнародний Стандартизований

ISSN 1997-9266

ВІСНИК

ВІННИЦЬКОГО
ПОЛІТЕХНІЧНОГО
ІНСТИТУТУ

6 2008

Серійний Номер (ISSN 1997—9266).

З січня 2007 року видається повнотекстова електронна версія журналу (ISSN 1997-9274); адреса в Інтернеті <http://www.visnyk.vinnica.ua>.

Усі п'ятнадцять років свого існування журнал безкоштовно для адресатів розсылався в усі наукові бібліотеки України та в бібліотеки вищих навчальних закладів і наукових установ, у яких проводяться дослідження в тих галузях наук, у яких ВАК визнає публікації в нашому журналі.

Для авторів публікація статей у «Віснику Вінницького політехнічного інституту» є безкоштовною. Більше того, авторам кожної опублікованої статті без оплати видається примірник журналу з її статтею.

І надалі редакція «Вісника Вінницького політехнічного інституту» гарантує своїм читачам і авторам високий науковий рівень опублікованих матеріалів, безкоштовну їх публікацію та безкоштовне ознайомлення з ними, оскільки й надалі журнал буде надсилятися в наукові бібліотеки, в бібліотеки ВНЗ та НДІ безкоштовно.

Олександр ДЕРІБО,
начальник науково-дослідної
частини університету,
відповідальний секретар
редколегії журналу «Вісник
Вінницького політехнічного
інституту»

На вістрі часу

В УНІВЕРСИТЕТІ ВІДКРИТО ІТ АКАДЕМІЮ MICROSOFT

Сьогодні, коли інформація та міжнародний розподіл праці став невід'ємною складовою світової економіки, освіта продовжує залишатися основою персонального та професійного успіху. При цьому висуваються нові, більш жорсткі вимоги до фахівців, здатних працювати в умовах сучасної компанії, яка швидко розвивається, постійно змінюється, впроваджує рішення, що базуються на нових інформаційних технологіях. У цих умовах, щоб бути конкурентоздатним на ринку праці і отримати робоче місце кваліфікованого високооплачуваного IT спеціаліста, крім базової вищої освіти, велику перевагу надають спеціальні знання із сучасних інформаційних технологій.

Для розвитку, вдосконалення та підвищення ефективності підготовки вищими навчальними закладами IT фахівців, надання необхідних їм практичних навичок із сучасних IT технологій, все більше спостерігається тенденції переходу на нові моделі підготовки з використанням конструктивного співробітництва університетів з провідними комерційними компаніями.

Компанія Microsoft є лідером в галузі розробки всього спектру інформаційних технологій і фактично встановила стандарти – від операційних систем і графічного інтерфейсу користувача до засобів розробки та адміністрування. Поновлення та впровадження своїх сучасних інформаційних технологій компанія Microsoft здійснює за допомогою концепції освіти протягом всього життя (life-long learning) і орієнтується на довготривалу співпрацю з фахівцями, надаючи їм необхідні можливості для навчання та працевлаштування.

Задачу підготовки сучасних IT спеціалістів компанія Microsoft вирішує шляхом створення на базі вищих навчальних закладів Академій інформаційних технологій Microsoft (IT Академій Microsoft). Основна задача цих академій – здійснювати навчання студентів найсучаснішим інформаційним технологіям, інформувати про нові розробки у цій галузі, об'єднувати учнів у єдиний інформаційний простір і надавати їм додаткові можливості щодо обміну інформацією, розвитку кар'єри тощо.

У США, згідно оцінок Бюро обліку трудових ресурсів цієї країни, потреба у фахівцях з інформаційних технологій зростатиме швидше попіту на фахівців більшості інших професій аж до 2014 року.

За даними компанії Microsoft загальна кількість робітників в таких країнах світу як США, Великобританія, Франція, Японія, Індія та Бразилія, праця яких пов'язана з інформаційними технологіями, має такий розподіл: користувачі ПК – 140.5 млн. (77%); професіоналів IT – 16.1 млн. (9%); розробників – 4.6 млн. (3%); фахівців, які приймають бізнесові рішення – 20.8 млн. (11%).

За даними досліджень компанії Microsoft дві третини менеджерів впевнені, що сертифіковані робітники краще виконують роботу та надають кращий сервіс кінцевим користувачам IT індустрії. Три чверті менеджерів впевнені, що сертифікація важлива для робітників, що працюють у команді, і забезпечує підвищення кількості проектів, які завершуються вчасно, та зменшує час незапланованих простоїв.

За даними досліджень CEPIS приблизний розподіл отриманих у Європі сертифікатів провідних світових компаній IT індустрії має такий вигляд: Microsoft – 45 %, Cisco – 6%, Comp TIA – 3%, ISACA – 3%, Oracle – 3%, CISSP – 3%, SAP

– 3%, інші – 32%.

Наведені дані доводять, що Microsoft є безперечним лідером в сертифікації IT спеціалістів. На сьогодні в світі налічується 1,8 млн. сертифікованих спеціалістів Microsoft, які отримали 2,95 млн. сертифікатів.

При цьому, за даними IDC у 2010 році нестача сертифікованих спеціалістів у промисловості Європи буде становити понад 5 млн.

В Україні сертифікованих спеціалістів Microsoft готовують Інноваційний центр Microsoft при Київському національному університеті ім. Шевченка, а також 7 IT академій Microsoft, серед яких підготовку висококваліфікованих спеціалістів активно здійснюють IT академії Харківського національного університету радіоелектроніки, Харківського національного економічного університету та Комп'ютерна Академія «KROK» (Одеса).

Тепер серед них і IT Академія Microsoft Вінницького національного технічного університету, яку відкрито у грудні 2008 року. Наша розмова з її керівником – директором Інституту прогресивних освітніх технологій ВНТУ, кандидатом технічних наук, доцентом Юрієм ЯРЕМЧУКОМ.

– Розкажіть, будь-ласка, які можливості надає IT Академія Microsoft, насамперед студенту.

– В IT Академії Microsoft спеціально організовується процес навчання у навчальному класі з сучасними комп'ютерами та ліцензованим програмним забезпеченням. Академія надає студенту цілий ряд можливостей, зокрема:

— можливість орієнтуватись серед надзвичайного різноманіття сучасних інформаційних технологій та знайти свою нішу;

— можливість вивчати сучасні IT технології, слухати лекції та отримувати консультації кваліфікованих спеціалістів, що пройшли сертифікацію компанії Microsoft, а по закінченню навчання самим пройти сертифікацію;

— можливість безкоштовно отримувати для вивчення в домашніх умовах на персональному комп'ютері широкий спектр ліцензованого програмного забезпечення;

— можливість отримувати навчальні матеріали та засоби дистанційного навчання обраним технологіям, включаючи тестування для самоперевірки;

— можливість отримувати з допомогою викладачів академії доступ до великої електронної бібліотеки E-Reference Library та мережі технічних консультацій TechNet Plus;

— можливість отримувати інформацію про семінари, полігони, ворк-шопи та інші заходи, що їх організують спеціалісти Microsoft в Україні;

— можливість брати участь у світових та всеукраїнських змаганнях, що проводяться серед студентів IT Академії Microsoft;

— отримувати знижки при оплаті процесу сертифікації, замовленні підручників тощо.

– За якими напрямками може здійснюватись підготовка спеціалістів в IT Академії?

– Загалом, в IT Академії може викладатися приблизно 200 навчальних курсів. Ці курси покривають весь спектр

технологій компанії Microsoft – від операційних систем, засобів розробки високого рівня та засобів розробки драйверів до серверів різного призначення, системних бібліотек та інших ресурсів.

Компанія Microsoft всі курси, за якими здійснюється підготовка спеціалістів в IT Академії, об'єднує в три статегічні напрямки.

За першим напрямком здійснюється підготовка «Сертифікованого розробника рішень Microsoft» (MCSD «Microsoft Certified Solution Developer»). Студенти, які навчаються за цим напрямком, вивчають проектування та розробку рішень масштабу підприємства, використовуючи технології та засоби розробки компанії Microsoft та платформу Microsoft .NET Framework. Для досягнення рівня MCSD студент повинен здати 5 тестів.

За другим напрямком здійснюється підготовка «Сертифікованого системного інженера Microsoft» (MCSE «Microsoft Certified Systems Engineer»). Студенти, які навчаються за цим напрямком, вивчають проектування та розробку складних мереж для середніх та великих підприємств. При цьому студенти вивчають не один програмний продукт, а отримують знання з принципів планування та побудови складних інформаційних систем в мережі підприємства з використанням програмного забезпечення компанії Microsoft. Для досягнення рівня MCSE студент повинен здати 5 тестів.

За третім напрямком здійснюється підготовка «Сертифікованого адміністратора баз даних» (MCDBA «Microsoft Certified Database Administrator»). Студенти цього напрямку вивчають проектування та адміністрування баз даних на основі Microsoft SQL Server. Також вивчаються питання встановлення та конфігурації Microsoft SQL Server та операційної системи, на якій цей сервер функціонує. Для досягнення рівня MCDBA студент повинен здати 4 тести.

Слід додати, що в IT академії може здійснюватись також підготовка не лише спеціалістів високої кваліфікації, таких як розробники та інженери, а й користувачів та персоналу технічної підтримки, які працюють з програмними продуктами Microsoft. При цьому надається можливість отримання спеціального рівня – «Сертифікований спеціаліст технічної підтримки Microsoft» (MCDST - «Microsoft Certified Desktop Support Technician»), для досягнення якого необхідно здати 2 відповідних тести.

– Юрію Євгеновичу, а чи не занадто складний шлях сертифікації? Чи зможуть студенти його подолати?

– Для того щоб досягти відповідного рівня спеціаліста Microsoft з певного напряму, необхідно з цього напряму обрати та послідовно опанувати навчальні програми (від 4 до 5 залежно від напряму) та здати по них тести. Хоч цей шлях і не є швидким, але кожен проміжний крок має самостійне значення. Тому що за результатами успішної здачі навіть одного тесту студент вже отримує вагомі переваги, а саме статус сертифікованого професіонала Microsoft (MCP «Microsoft Certified Professionals»), що засвідчується відповідними міжнародними сертифікатом та пластиковою карткою Microsoft, реєстрацією та створенням власного облікового запису (account) в електронній системі сертифікованих професіоналів Microsoft (MCP Member Site), яка, в свою чергу, надає такі можливості:

— отримання офіційної інформації про тести, що були здані, та про отримані сертифікати і статуси, до того ж доступ до цієї інформації може отримувати потенційний роботодавець;

— доступ до приватних груп новин (Private MCP newsgroups), де можна знайти цінну інформацію, доступну тільки для людей, що мають статус MCP, зокрема тут можна оперативно отримувати новини про технології, отримувати відповіді на технічні питання від своїх колег MCP, сертифікованих викладачів Microsoft (MCT «Microsoft Certified

Trainers»), експертів Microsoft (MVP «Most Valuable Professionals») та інших спеціалістів. Для компанії Microsoft приватні групи новин – це найоперативніший спосіб звернутися до людей, які працюють з її продуктами;

— доступ до системи пошуку роботи Career Center, яка створена компанією Microsoft спільно з відомою у світі компанією – розробником сайту CareerBuilder.com, що призначений для надання можливості шукачам роботи та їхнім потенційним роботодавцям знайти один одного. У цій системі можна створити своє резюме та одним натискуванням на клавішу розіслати його тисячам фірм та рекрутінговим агентствам, переглядати тисячі існуючих пропозицій та відсортовувати їх за великою кількістю різних критеріїв з метою визначення найбільш оптимальної пропозиції щодо місця роботи;

Знаний як в Україні, так і за її межами фахівець з IT-технології компанії Microsoft Ігор Шастітко (на знімку ліворуч) 15 січня провів семінар для викладачів IT Академії нашого університету

— отримання інформації про спеціальні пропозиції та зважки на програмні продукти, навчальні матеріали, тести тощо від Microsoft та інших компаній;

— доступ до системи планування сертифікації Certification Planner, яка дозволяє планувати наступні кроки для своєї сертифікації, та визначати які тести для цього потрібно здати;

— отримання щомісячних випусків електронного журналу MCP Flash про зміни у програмах сертифікації, про появу нових тестів, можливість безкоштовної повторної спроби здати тест (Second Shot) тощо та інші корисні можливості.

– Отже, статус MCP, який можна отримати здавши лише один тест, вже надає великі можливості. Наскільки студент буде мотивований робити наступні кроки і ще здавати тести для отримання відповідного рівня спеціаліста?

– Хоча здача одного тесту і отримання статусу MCP – це ключ до спільноти професіоналів Microsoft, але зазвичай він перевіряє знання лише в одному вузькому напрямку і присвячений або одному програмному продукту, наприклад використанню сервера баз даних SQL Server, або адмініструванню однієї операційної системи, наприклад Windows XP.

З кожним наступним тестом, який здасть студент, буде зростати його кваліфікація, впевненість у своїх силах та відповідно буде зростати і його конкурентоспроможність та заробітна плата, яку запропонує йому роботодавець.

Якщо студент здасть у відповідному напрямку два тести, то він отримає вищий статус Сертифікованого спеціаліста з технології Microsoft (MCTS «Microsoft Certified Technology Specialist»).

Ще один тест у відповідному напрямку, і студент отри-

має залежно від напрямку статус Сертифікованого професіонала IT індустрії (MCITP «Microsoft Certified IT Professional») або Сертифікованого розробника програмного забезпечення (MCAD «Microsoft Certified Application Developer»). Це буде свідчити про серйозне зростання його компетенції, про те, що він володіє не окремим продуктом, а цілим спектром продуктів у певному напрямку і має відповідний досвід роботи з ними.

Ще один тест переводить студента у категорію майстрів своєї справи – залежно від напрямку це може бути Сертифікований системний адміністратор Microsoft (MCSA «Microsoft Certified Systems Administrator»), або Сертифікований адміністратор баз даних (MCDBA «Microsoft Certified Database Administrator»).

Здача останнього п'ятого тесту, який присвячено теоретичному підґрунту розробки інформаційних систем, надає студенту найвищий статус – архітектора, який залежно від напрямку засвічується рівнем Сертифікованого розробника рішень Microsoft (MCSD «Microsoft Certified Solution Developer»), або Сертифікованого системного інженера Microsoft (MCSE «Microsoft Certified Systems Engineer»).

Таким чином, залежно від бажань та можливостей студента компанія Microsoft надає можливість йому розкрити свій потенціал і знайти своє місце у світі IT індустрії, яке відповідає його здібностям.

– Якщо студент обере напрям для досягнення певного рівня спеціаліста, де він зможе отримати інформацію про тести, які необхідно здавати, і як краще спланувати їх здачу?

– По-перше, студент може самостійно отримати необхідну інформацію на сайті Microsoft. Крім того, він може отримати консультації у викладачів IT Академії університету, які допоможуть зорієнтуватись у широкому спектрі технологій Microsoft та їх можливостей, спланувати програму та процес навчання, що найкраще відповідало б потребам студента. При цьому буде враховуватись інформація про наявність на ринку попиту та пропозиції спеціалістів з напрямків підготовки.

– Хто викладатиме в Академії Microsoft університету?

– На даний момент до викладання в нашій IT Академії Microsoft залучені викладачі, аспіранти та найкращі студенти університету, які отримали необхідні сертифікати та вже можуть викладати.

Викладатимут курси з напрямку розробки рішень Microsoft (MCSD) доцент кафедри програмного забезпечення Денис Кательников, а також відповідно доцент та старший викладач кафедри обчислювальної техніки Василь Семеренко і Олександр Черняк. Слід відзначити, що Кательников здав вже 4 тести і знаходиться в одному кроці до отримання найвищого рівня MCSD. Планується, що вже в лютому він отримає найвищий статус для викладачів - Сертифікований викладач Microsoft (MCT «Microsoft Certified Trainer»). До речі, у Подільському регіоні поки що немає жодного викладача із статусом MCT та фахівця рівня MCSD.

Читатимуть курси з напрямку системної інженерії Microsoft (MCSE) викладачі та студенти ІнІТКІ, зокрема викладачі Костянтин Черняхович, Максим Притула та Олександр Головатюк, аспірант Василь Карпінець та найкращі студенти ІнІТКІ Олександр Гончарук, Дмитро Присяжний та Олексій Слободицький, а також студент ІнРТЗП Мирослав Степуленко. Тут слід відзначити, що викладачі, які викладатимуть з даного напрямку також мають право викладати курси Microsoft для користувачів і персоналу технічної підтримки, тобто тих, хто бажатиме отримати спеціальний рівень MCDST.

Викладатимуть курси з напрямку адміністрування баз даних Microsoft (MCDBA) доценти кафедри моделювання і

моніторингу складних систем Мирослав Боцула та Георгій Горячев.

Викладачами IT Академії університету може стати будь-який викладач, або студент ВНТУ, який поступово навчатиметься на курсах, здаватиме тести та отримуватиме сертифікати і готоватиметься до отримання сертифікату викладача Microsoft MCT.

– Де проходитимуть заняття IT Академії?

– Для проведення занять в IT Академії на першому поверхі головного корпусу в аудиторії 126ГУК створено клас із сучасних комп’ютерів, які об’єднані в локальну мережу з виходом в Internet. На комп’ютери класу встановлені ліцензовані програмні продукти Microsoft, а також навчальні матеріали у вигляді електронних бібліотек, книг, документації тощо.

Заняття в Академії Microsoft проводитимуться не лише для слухачів Академії. Провідні викладачі, які задіяні до викладання в Академії, будуть також проводити лабораторні заняття з програмних дисциплін для студентів, в яких вони викладають.

– Розкажіть про форму і тривалість навчання в Академії.

– Академія пропонує різні форми навчання. Найбільш поширеною є очна форма навчання у вигляді лекцій та лабораторних занять у комп’ютерному класі. Існує також дистанційна форма, коли за бажанням студента опанування певної частини курсів може здійснюватись дистанційно без відвідування заняття, а лише із здачею відповідних тестів. Студент поступово вивчає курси, кожен з яких складає від 6 до 50 годин, що триває приблизно від 1 дня до 1 місяця. Кількість необхідних курсів залежить від обраного напрямку та відповідного рівня, який він бажає досягти.

Так для отримання рівня MCSD потрібно пройти 12 курсів та здати 5 тестів, що складає загалом 450 годин. Для отримання рівня MCAD достатньо вивчити 8 курсів та здати 3 тести, що складає загалом 250 годин. Для отримання рівня MCSE потрібно вивчити 10 курсів та здати 5 тестів, що складає 400 годин. Для отримання рівня MCSA потрібно вивчити 7 курсів та здати 4 тести, що складає 300 годин. Для отримання спеціального рівня MCDST потрібно вивчити 2 курси та здати 2 тести, що складає 60 годин.

Нагадаю, що після успішної здачі навіть одного будь-якого тесту, студент автоматично отримує статус MCP з усіма пов’язаними з цим перевагами, про які я вже сказав.

– Як проходить навчальний процес у Академії?

– Після того, як студенти записалися на курси, викладач Академії формує у системі електронного навчання LMS (Learning Management System) групу для вивчення конкретного курсу і реєструє до неї студентів.

Далі він надає студентам так звані коди доступу (access codes) до електронних навчальних матеріалів. Маючи код доступу, студенти можуть безкоштовно отримувати доступ до мультимедійних навчальних матеріалів курсу. При цьому, доступ може бути здійснено з будь-якого комп’ютера, що підключений до Internet.

Навчальні матеріали містять оформлені засобами мультимедіа теоретичний матеріал по курсу, лабораторні роботи, які студент може виконати самостійно, та систему тестування, яка дозволяє перевіряти засвоєння вивченого матеріалу. Також існує можливість скачувати матеріали на електронний носій інформації і вивчати їх в умовах відсутності доступу Internet (так званий off-line режим). Якщо студенти забажають придбати навчальні матеріали у вигляді підручника, то вони можуть це зробити зі значними знижками для слухачів Академії.

Слід відзначити, що компанія Microsoft оперативно вносить зміни до навчальних планів IT Академій, щоб забезпечити відповідність навчального процесу новим програмним

продуктам, які надходять на ринок. При самостійному вивченні відслідковувати ці зміни значно складніше.

Викладач IT Академії Microsoft має можливість отримувати у системі електронного навчання LMS звіти про процес навчання студентів у групі. Цей звіт може містити інформацію про відвідування студентами занять, про доступ їх до сайту LMS, про здачу тестів на засвоєння навчального матеріалу. За необхідністю доступ до цієї інформації можуть отримувати і батьки, або організації, що сплачували за навчання студента.

Переважна більшість навчальних матеріалів та тестів в Академії Microsoft англійською мовою. Лекції викладачів Академії проводяться українською мовою з адаптацією оригінальної термінології.

– Юрію Євгеновичу, чи не могли б Ви, хоча б приблизно, сказати, якою буде вартість за навчання в IT Академії нашого університету?

– Академія є неприбутковою структурою, тому вартість за навчання складається лише із заробітної плати викладачів та усіх витрат, що відшкодовує університет на забезпечення навчання. У зв'язку з цим, вартість за навчання буде значно нижчою, ніж в інших навчальних центрах Microsoft.

Важко сказати, якою конкретно буде вартість одного курсу, оскільки вона залежатиме від виду та обсягу курсу. Якщо говорити приблизно, то від 700 грн. Для порівняння приблизна вартість одного курсу Microsoft у Європі становить 3000 євро.

– Я знаю, що наприкінці минулого року в університеті проходили певні заходи Microsoft. Розкажіть про них докладніше.

– IT Академія Microsoft, окрім організації навчального процесу, організовуватиме одноденні лекції та семінари, присвячені новітнім технологіям Microsoft. Для проведення цих заходів залучатимуться як викладачі Академії нашого університету, так і провідні фахівці компанії Microsoft. Ці заходи безкоштовні, і відвідати їх зможуть усі бажаючі.

Торік 12 вересня представник Microsoft з академічних програм Денис Холод презентував в нашему університеті світову олімпіаду серед студентів Imagine Cup, яку вже декілька років проводить компанія Microsoft. Також він продемонстрував новітні технології Microsoft, зокрема Microsoft Robotics Studio.

А згодом 5 грудня IT Академією Microsoft університету спільно з Вінницькою.NET User Group в нашему університеті був організований семінар за участю представника Microsoft Сергія Байдачного, який розповів про конференцію Microsoft PDC (Professional Developers Conference), що проходила у Лос-Анджеlesі у жовтні. Він презентував новітні IT технології, які були представлені на цій конференції, зокрема нову операційну систему Windows 7, засоби для розробників Windows Studio Team System 2010, нові ініціативи компанії Microsoft для компаній-початківців (start-up) BizSpark, а також Windows Live Services тощо.

За домовленістю з компанією Microsoft для підвищення професійного рівня викладачів нашого університету, які викладатимуть курси в Академії з напрямку системної інже-

нерії Microsoft, та прискорення досягнення ними відповідного рівня MCSE, до університету 1-2 рази на місяць приїздитиме і проводитиме семінари провідний фахівець компанії Microsoft у цьому напрямку Ігор Шастітко. Планується, що після закінчення повної підготовки, викладачі Академії нашого університету будуть залучатись компанією Microsoft для проведення семінарів та тренінгів як у Вінниці, так і у інших містах України.

У рамках цих домовленостей Ігор Шастітко 3 грудня 2008-го та 15 січня 2009 року провів в Академії університету семінари для викладачів Академії. На семінарах розглядалась технології Windows Server 2008, System Center, віртуалізації (Virtualization), оптимізації інфраструктури (Infrastructure Optimization), IT безпеки (Security), розгортування операційної системи (Deployment, MDOP, MDT), а також Windows Client. Під час семінарів використовувались спеціальні сервери та обладнання компанії Microsoft.

За матеріалами семінарів IT Академія університету планує проводити дні відкритих дверей, на яких розглядається вказані технології. Академія буде інформувати студента про тематику, місце та час проведення подібних заходів.

– У 2005 році в нашему університеті було відкрито Академію CISCO, про що, до речі, Ви, Юрію Євгеновичу, уже розповідали на сторінках нашої газети. А що нового відбулося з того часу?

– Фактично за 3 роки викладання в Академії CISCO університету навчання пройшло близько 100 фахівців, серед яких приблизно три чверті – це студенти та випускники нашого університету. Зарах кількість бажаючих пройти курс постійно збільшується.

Окремо слід відзначити, що за час існування Академії CISCO в ній пройшли навчання провідні викладачі інститутів ITKI та АЕКСУ, які викладають дисципліни, пов'язані з мережевими технологіями. Зокрема, це доцент кафедри ОТ Сергій Захарченко, доценти кафедри IC Igor Arseniuk та Андрій Яровий, доцент кафедри ПЗ Денис Кательников, доцент кафедри КСУ Ольга Глонь, доцент кафедри ЛОТ Андрій Кожем'яко, викладачі кафедри AIBT Роман Маслій та кафедри IMEN В'ячеслав Седлецький, а також інженер InterCEC Олександр Марченков.

На сьогодні, в Академії CISCO університету 4 сертифікованих інструктори CISCO.

Студенти та випускники Академії CISCO університету беруть активну участь у щорічних олімпіадах з мережевих технологій, які проводить компанія CISCO. У 2007 році

випускник академії CISCO, тоді ще студент нашого університету Олександр Нестеров став фіналістом Першої Всеукраїнської олімпіади з мережевих технологій CISCO, до речі, членом оргкомітету якої була і Академія CISCO нашого університету.

Навчання в Академії CISCO проходить в класі із сучасними комп'ютерами, ліцензованими програмами та обладнанням CISCO, яке проходить постійну модернізацію згідно вимог часу.

УНІВЕРСИТЕТ ОТРИМАВ ПРАВО НА БЕЗКОШТОВНЕ ВИКОРИСТАННЯ ПРОГРАМНИХ ПРОДУКТІВ MICROSOFT.

ТАКОЖ У ВНТУ СТВОРЕНО ОБЧИСЛЮВАНИЙ КЛАСТЕР НА БАЗІ АКАДЕМІЇ MICROSOFT.

Але про це детальна розповідь у наступному номері часопису

Міжнародна співпраця

ІНФОРМАЦІЙНА БЕЗПЕКА та ЗАХИСТ ДАНИХ

У рамках виконання проекту «Information Security & Data Protection» програми Європейського Союзу TEMPUS, у якому бере участь у складі консорціуму європейських та українських університетів в якості координатора наш Вінницький національний технічний університет, делегація ВНТУ мала візит до Німеччини.

Завідувач кафедри захисту інформації, доктор технічних наук, професор Володимир Лужецький, завідувач кафедри технічного перекладу, кандидат педагогічних наук, доцент Микола Прадівлянний та кандидат технічних наук, доцент кафедри обчислювальної техніки Сергій Захарченко протягом двох тижнів перебували у Дрезденському технічному університеті.

Мета поїздки – проведення тренінгів з питань викладання спеціальних курсів з інформаційної безпеки та захисту даних для студентів економічних спеціальностей, обговорення з експертами Європейської Комісії отриманих результатів та перспектив подальшого розвитку проекту, ознайомлення з досвідом надання освітніх послуг Дрезденським технічним університетом.

НА ЛЕКЦІЮ З КАВОЮ І Ноутбуком, АЛЕ БЕЗ РУЧКИ Й ЗОШИТА

— **Б**ільшість ВНЗ Німеччини – державні. Безкоштовна освіта – головна перевага навчання в цій країні. Приватні платні університети також є, але їх небагато. Вступних іспитів у німецьких університетах немає. Виняток лише на творчі спеціальності, а також на найпрестижніші – медицину та філософію, — розповідає професор Володимир Лужецький.

Сучасна німецька система вищої освіти досить відрізняється від української. Один з базових принципів організації вищої школи в Німеччині – «академічна свобода» – має найрізноманітніші прояви і наслідки. Не тільки власне університети є автономними, але і кожному його членові надані відповідна свобода і самостійність.

Студент німецького університету не відвідує заняття разом із усіма своїми «однокурсниками» (такого поняття в Німеччині взагалі немає), але повинен сам, вибравши визначену спеціальність (Studiengang), організовувати свій навчальний план і час для його реалізації відповідно до загальних вимог спеціальності.

Оскільки вимоги залишаються стандартними (і при тім надто високими), більшість студентів не вкладаються в «стандартний період навчання» (Regelstudienzeit) і навчаються досить довго (середній вік випускників у Німеччині – близько 28 років).

Німецькі університети не платять студентам стипендії (тільки за заслуги – наукові здобутки тощо).

Гуртожитки надаються спілкою взаємодопомоги студентів (Studentenwerk), або приватними організаціями. Вартість кімнати у студентському гуртожитку сягає 175-250 євро на місяць. Студенти часто знімають квартиру або кімнату (200-400 євро на місяць).

На перший курс поступають приблизно 600 осіб на одну спеціальність. На другий курс іде уже осіб 100 – усі решта відсюються. Якщо студент не складає екзамен з другої спроби, на цій спеціальності він не має права навчатися у всій Німеччині. При потребі необхідно обирати собі зовсім

Думаємо над «Information Security & Data Protection». Професор Володимир Лужецький (у центрі світлини), доцент Сергій Захарченко (ліворуч) з колегами

іншу спеціальність. А цю, вважається, що він «провалив» назавжди. І немає значення за власний кошт навчався, чи за державний.

Студенти в Німеччині дуже активно використовують велосипеди. Дешевий і екологічно чистий транспорт. Й що не менш важливо – уbezпечені від заторів на дорогах. Навіть коли сніг, студенти все одно не розлучаються зі своїм мобільним транспортом. Автомобільний рух у Німеччині весь контролюється відеокамерами. А вело рух – поза відео спостереженням. Але якщо поліцейський помітить, що велосипедист порушує правила руху, доведеться сплатити 50 євро штрафу. Студенти залишають свої веломашини на облаштованих для їх зберігання парковках. Навіть на кілька днів залишають, якщо потрібно. Велосипеди красти просто не прийнято. Вони зовсім недорого коштують. Якщо велосипед уже був у використанні, то він вартує приблизно 150-200 євро. В Україні такий же можна придбати більш, аніж за тисячу

У нашому сприйнятті аудиторія – обов'язково мають бути парті. Там же студент, ідучи на лекцію, не має на меті нічого записувати. Кожен професор на сайт виставляє курс лекцій. Студент перед аудиторною зустріччю з професором зобов'язаний ознайомитися з матеріалом за темою. А на заняття він приходить тільки з ноутбуком. Або з відеокамерою, якщо зараз немає настрою слухати – запише лекцію на відео. Хоча лекція не читається, як у нас, коли викладач майже диктує матеріал. Викладач лише коротко характеризує пункти плану. На стіні дошка, щоб писати крейдою чи фломастером, і поряд ще мультимедійний екран. Усе, що він розповідає, тезами демонструється з його проектора. На викладацькому столі є кабель, кожен професор приходить зі своїм ноутбуком. Коментує весь план, звертає увагу на якісні складні моменти, а далі задає вибіркові запитання. Або просить студентів задавати запитання з того, що вони вже читали по темі. І лекція перетворюється на обговорення того, що вони зрозуміли. І чи пра-

вильно зрозуміли. А коли дискусія закінчилася і студентські питання вичерпались, викладач ще раз звертає увагу на найактуальніше і дає завдання на практичне заняття.

**Велосипедний парк Дрезденського технічного університету ізаявідувач кафедри Вінницького національного технічного університету,
Микола Прадівлянний**

У кожній аудиторії є система безпровідникового під'єднання до Інтернету і вони можуть безпосередньо входити на сайт і дивитися потрібні матеріали.

— В аудиторії парт немає — як конференц-зал. До того ж німецькі студенти і викладачі приходять в аудиторію з кавою і комп'ютером. А ручки і зошита я не бачив ні в кого, — продовжує професор Лужецький. — Слухати професорську лекцію і водночас смакувати кавою — то норма. Але в залі тиша. Ніхто ні з ким не перемовляється.

Відвідувати семінарські заняття студент не зобов'язаний. Мета практичних занять — просто допомогти студенту освоїти матеріал. Якщо він не відвідує їх, то це його справа.

Обов'язкового відвідування лекцій теж не вимагається. Коли запитували німецьких колег, як контролюється процес відвідування, вони не одразу могли зображені про що йдеться. Викладачі здебільшого навіть не знають як студентів звати. Просто в цьому немає необхідності. На заліку студентам у письмовому вигляді дають тест. Але тест, який не має вибірковості — запитань і варіантів відповіді, а перелік запитань, на які слід дати розгорнуті письмові відповіді. Перевірка їх займає багато часу, і німецькі викладачі на це нарікають, але їй дає змогу об'єктивно оцінювати студентів. До того ж викладачі перевіряють роботи, не маючи прізвища студента. Лише шифр. А перевіривши їх, передають в інший відділ, де їх ідентифікують.

Різноманіття університетів, їхньої специфіки, правила і звичаї роблять вищу освіту Німеччини самобутньою і цікавою. Але це створює і незручності — часом досить відчутні, а інколи й такі, що переростають у нерозв'язні проблеми. Деякі університети уже почали впроваджувати англосаксонську систему бакалавра і магістратури, а інші — ні. Одні університети зараховують результати «чужих» іспитів, інші вимагають повторної здачі. Дуже відрізняються одна від одної освітні програмами, що ускладнює переведення з одного університету в інший.

На часі

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ В БУДІВНИЦТВІ

Чверть тисячі фахівців з Вінниці, Києва, Одеси, Рівного, Львова, Коростеня взяли участь у Всеукраїнській науково-технічній конференції «Інноваційні технології в будівництві». Зорганізував це зібрання Інститут будівництва, теплоенергетики та газопостачання нашого університету, залучивши до діяльної участі у конференції і своїх студентів.

У доповідях, котрі виголошувались на секціях, відзначалось, що в Україні нині споруджуються висотні багатоповерхові будівлі з розвиненою підземною частиною, проектування яких виходить за межі діючих нормативних документів. Сучасні методи прогнозування їх поведінки потребують наукового дослідження системи «основа-фундамент-наземна частина».

Зведення висотних споруд має супроводжуватись моніторингом як основ будівлі, так і її конструкцій, а також оточуючих споруд, що входять в зону будівництва. На секціях також розглядались проблеми експлуатації перспективних нині буронабивних та буроін'єкційних паль.

Аби ознайомили з автоматизованою розробкою проектної документації, з комп'ютеризованим документообігом, з інформаційними технологіями, які застосовуються при зведенні будівельних об'єктів, до участі в конференції запросили

державний науково-дослідний інститут автоматизованих систем в будівництві (інтегрована технологічна лінія проектування «КАЛІПСО» з розробкою проекту організації та управління будівництвом в програмному комплексі Building Manager на основі УЦМО), Київ;

«ІМПУЛЬС-ІВЦ Україна», «1С:Бухгалтерія (підрядник будівництва, управління персоналом, управління фінансами)», Київ;

представництво компаній Autodesk в Україні (Одеса) і Експерт-Софт, Київ (електронна нормативна база в будівництві, програмні комплекси для розробки кошторисної документації та технологічних карт для будівельних процесів).

Активно брали участь у роботі цього наукового форуму фахівці будівельного концерну «Поділля» (Вінниця); будівельних компаній «Оптиміст-Л» (Вінниця) і «Гран» (Коростень); Вінницької філії ТОВ Київцивільбуд; проектних інститутів ДПУ МО України і ВПІ+; ПАМ «Ю. Плясовиця»; київської компанії «Хенкель баутехніка України». А також науковці Української Академії наук; Київського національного університету будівництва і архітектури; Національного університету «Львівська політехніка»; Рівненського національного університету водного господарства та природокористування.

Учасники неоднораз відзначали актуальність галузевих проблем, які обговорювались на конференції. Зауважували, що впровадження інформаційних технологій в життєвий цикл інженерно-будівельних об'єктів нині ще не має широкого впровадження в життя.

Конференція рекомендувала базовим піонерним проектом вважати комплексний ДП «Житлово-офісний комплекс банку «Хрешчатик» у Вінниці по вулиці Першотравневій», який розроблений на кафедрі ПЦБ ВНТУ.

В Інституті БТЕГП нашого університету буде створено ініціативну групу з опробування та вивчення можливостей програмних комплексів для впровадження інформаційних технологій в життєвий цикл інженерно-будівельних об'єктів. А при підготовці студентів-будівельників особливої уваги надаватимуть технології проектування на основі інформаційних технологій моделювання будівель. Вирішено доцільним в Інституті БТЕГП відкрити курси з інформаційних технологій для фахівців проектних структур та будівельних компаній регіону.

Станіслав ТКАЧЕНКО,
заступник директора ІнБТЕГП з наукової роботи,
доктор технічних наук, професор

МИСТЕЦТВО CRM-СИСТЕМ

У кінці січня в університеті починають працювати курси з сучасного програмування та бізнес-технологій CRM-систем (систем управління взаємозв'язків з користувачем). Студенти можуть зареєструватися на них, направивши електронного листа з заявкою й основними відомостями про себе на адресу ms@cdm.dk. Такі курси у ВНТУ проводитимуться уже вдруге. І знову безкоштовно.

У презентації курсів взяли участь директор Вінницької філії CDM A/S Томас Бомберг, віце-директор філії Марина Скригонюк, викладачі курсів Єгор Ольшевський та Володимир Месюра, аспірант нашого університету В'ячеслав Седлецький, який вже протягом року проходить стажування у головному офісі компанії у м. Клампенборг, що неподалік Копенгагена.

Особливість цих курсів — яскраво виражена практична спрямованість. Акцентується на реалізації теоретичних положень у практичній діяльності та на технологічних аспектах розробки сучасного програмного забезпечення. На заняттях відтворюється повний цикл проектування програмного забезпечення: дослідження предметної сфери та розробка технічного завдання; детальне дослідження бізнес процесів і побудова ієрархії функцій та ER-моделі; моделювання різних сторін життєдіяльності проекту засобами UML і розробка моделі даних; розробка схеми даних і набору специфікацій модулів системи; розробка загального плану тестування системи; написання коду в складі групи із набуттям навичок роботи в команді — тісної взаємодії як з іншими програмістами, так і проектувальними та тестувальними; тестування отриманого програмного комплексу.

Це дає студенту можливість прийти на майбутнє робоче місце справжнім програмістом, який може одразу влітися у технологічний процес командної розробки програмного забезпечення, розуміючи діючі стандарти, технологічні етапи, допоміжні інструменти та методи розробки, маючи навички роботи у команді.

Головна мета курсів — не забезпечення потреб компанії у співробітниках (це передбачалося, як побічний продукт), а насамперед навчити студентів програмувати складні проекти.

І нині на презентації наголошували: студенти мають повну свободу вибору працедавця — їх не примушуватимуть «відпрацьовувати» певний термін на CDM.

Студенти вчитимуться практичному програмуванню у кращих спеціалістів Данії, Швеції та України, зможуть засвоїти такі основні технології Microsoft як: ASP. Net, C#, WWF, MS Dynamics та інші, ознайомитися з основними бізнес-концепціями CRM, досконало вивчити CRM-систему компанії CDM A/S, принципи управління кампаніями (Campaign Management). Кращі слухачі зможуть безкоштовно отримати сертифікати з кількох продуктів Microsoft та сертифікат розробника CRM-систем від CDM A/S. Крім того, ті, хто пройде повний курс навчання, отримують пропозиції працевлаштування у компанії CDM A/S та у її закордонних і українських партнерів.

У листопаді компанія CDM A/S вже відкрила своє представництво у Вінниці, де поряд з українськими спеціалістами працюватиме громадянин Данії Томас Бомберг, директор представництва, та громадянин Швеції Тодор Тодоров, головний розробник ядра CRM-системи компанії. Провідним програмістом компанії вже працює Олександр Шаригін, випускник кафедри інтелектуальних систем, аспірант заочної форми навчання.

Перспективно

Незабаром на стажування до Данії від'їжджає випускник кафедри інтелектуальних систем Ілля Суханов. Уперше на робочий триместр пішли працювати до CDM A/S третьокурсники Андрій Козачук та Данило Воловик, які завершують навчання на перших курсах компанії. До речі, під час новорічного святкування у Вінницькому офісі компанії усі слухачі, які завершують навчання на перших курсах, отримали оплату за виконання своїх навчальних завдань (зауважимо, що рівну погодинної оплати навчальних завдань позаздрили б багато професійних програмістів, які працюють в українських компаніях).

Cілівпрацює ВНТУ із CDM A/S вже понад два роки — з часу, коли Томас відвідав наш університет і дізнався про серйозні досягнення наших студентів у програмуванні. Саме у 2006 році команда нашого університету вперше вийшла до фіналу першості світу з програмування і посіла 31 місце серед 82-х фіналістів у м. Сан-Антоніо (Техас, США), а наш університет увійшов до списку 50-ти кращих університетів світу в галузі програмування. Торік наші студенти повторили своє досягнення, посівши у м. Банфф (Альберта, Канада) 29 місце серед 102-х команд.

Саме тоді і виникла ідея створити спільний проект Вінницького національного технічного університету і данської компанії CDM A/S з навчання студентів-програмістів проектуванню CRM-систем, які є основною її продукцією. Координаторами проекту від ВНТУ стали директор Інституту міжнародних зв'язків, завідувач кафедри інтелектуальних систем, доктор технічних наук, професор Сергій Юхимчук та доцент кафедри інтелектуальних систем, кандидат технічних наук, доцент Володимир Месюра.

Першим кроком взаємодії стала підтримка компанією CDM A/S фіналу Всеукраїнської олімпіади з програмування, що проводилася у нашому університеті, та оголошення в її межах конкурсу з розробки компонентів CRM-систем. Переможця конкурсу В'ячеслава Седлецького запросили на стажування у головний офіс компанії.

А далі була робота зі створення навчальної програми для студентів і обладнання спільної навчальної лабораторії з дослідження та розробки CRM-систем. Данці надали найкраще комп'ютерне обладнання фірми Hewlett-Packard.

Компанію CDM A/S було створено у 1986 році Хеленою Крогх, як телемаркетингову компанію. У ролі її партнера виступив Ерік Розенкрэнц (до речі, барон і прямий нащадок принца Гамлета), який розробив концепцію створення комп'ютеризованої телемаркетингової системи. Енергія Хелени та видатні аналітичні здібності Еріка

разом з його харизматичністю, привели до стрімкого розвитку компанії, яка швидко завоювала визнання у замовників. Сьогодні, будучи відносно невеличкими розмірів, CDM A/S є всесвітньо визнаним розробником CRM-систем, а з 2006 року стала золотим партнером Microsoft, яка вбудувала CRM-рішення компанії у свій продукт Microsoft Dynamics CRM 4.0.

CDM A/S вже має свої представництва у скандувальних країнах, але так далеко на схід вона ризикнула проникнути вперше. Це було достатньо сміливе рішення, оскільки компанія не мала раніше жодних відносин зі східноєвропейськими країнами колишнього СРСР. Іншим сміливим рішенням стала ідея набору працівників з числа випускників та студентів одного університету, що мало сприяти встановленню особливих дружніх стосунків у компанії. Саме така атмосфера домінує у головному офісі компанії. І це є причиною того, що на відміну від стандартної для західноєвропейських країн тенденції до частоти (з інтервалом близько 5 років) зміни роботи (не через якісні фінансові або адміністративні проблеми, а задля всебічного розвитку), співробітники CDM A/S, які пропрацювали у ній понад рік, вже залишаються у компанії «назавжди». Цікаво, що і під час співбесід з кандидатами на працевлаштування, керівництво компанії звертає увагу насамперед на мотивованість та особисті якості претендента, розуміється, за наявності «пеконливих» базових знань.

Відчути цю особливу атмосферу співпраці та творчої наснаги вже зумів не тільки стажер

В'ячеслав Седлецький (про враження якого від роботи у Данії часопис «Імпульс» вже писав), але й викладач курсів Єгор Ольшевський та Володимир Месюра, які нещодавно проходили тижневе навчання у головному офісі компанії.

Велике враження залишає сам офіс компанії, невеликий за розмірами, але надзвичайно затишний. Старовинна бібліотека, схожа на діврцеву зала для засідань, комфортні робочі приміщення, дизайн, який свідчить про художній смак господарів та турботу про співробітників, елементи соціальної політики, дух колективізму та відповідального ставлення до роботи, які вдалися побачити за невеличкий час перебування в компанії, залишили відчуття доброї заздрості. Чого варто лише те, як проводить ранкову нараду Ерік! Це не суори рознос та видача грізних настанов підвладним керівникам і співробітникам, а доброзичлива розмова про плани на тиждень та проблемні питання, зокрема і невирішенні вчасно з якихось причин. На «невиконавця» не обрушується хвиля гніву, яка здатна його розчавити. Навпаки, відчувається співчуття усіх присутніх до невдахи. Не тому, що він «провинився». А тому, що невиконання є неприємною справою для самого виконавця, оскільки він тим самим певною мірою підвів компанію, а отже й своїх товаришів. Кожен намагався заспокоїти «винуватця» і жваво висував свої пропозиції щодо найкращого виходу з ситуації, що сталася, використовуючи свій досвід та свої погляди на проблему.

Взагалі, найбільшим відчуттям є те, що головним бажанням роботодавця є не «викимання» усього можливого з працівника при мінімізації витрат на його забезпечення, а створення йому умов для творчої праці, для того, щоб під час роботи його думки не займали домашні проблеми. Тому вже багато років поспіль бюджет компанії є профіцитним.

Українське відділення компанії набирає обертів і обіцяє стати одним з найпривабливіших місць працевлаштування програмістів у Вінниці.

Do 140-річчя ВУТ «ПРОСВІТА»

 У грудні 1868 році у Львові створено товариство «Просвіта» за ініціативою інтелігенції, духівництва та студентства. Основна місія «Просвіти» полягала в тому, аби активізувати духовне життя краю. Були створені читальні, гуртки, театральні колективи, хори, налагоджено видавництво книг та журналів. Для фінансової підтримки організували мережу кооперацій. Надалі «Просвіта» поширилась на Великій Україні.

Про діяльність Вінницького товариства «Просвіти» розповідає його голова Леонід ФІЛОНОВ — доцент кафедри культурології, соціології, педагогіки і психології нашого ВНТУ, заслужений працівник культури України, лауреат премії імені Гальчевського, лауреат премії за краще журніalistське розслідування, володар декількох дипломів за створення документальних фільмів культурно-просвітницької тематики. Леонід Володимирович нагороджений медаллю «Будівничий України».

Такими

Товариство «Просвіта» на Вінниччині постало на весні 1906 року. Отець Кульматицький, перший його голова, ширив разом зі свідомою частиною українства наше слово та культуру, зорганізовував мистецькі колективи. Трохи пізніше члени товариства, зокрема у Вінниці, видавали газету «Шлях», мали бібліотеку, кінематограф. Вінницькі просвітяни друкували художню літературу та підручники, мали їdalnju для учнів українських гімназій, під їх орудою діяв симфонічний оркестр. З приходом до влади комуно-більшовиків почалися репресії проти просвіттян. Жертвами стали її провідники Іван Озерянський, Юхим Щириця, Іван Сторожук та багато інших синів і дочок українського відродження. У 1923 році були ліквідовані усі осередки товариства. У часи другої світової війни просвітняни тимчасово відновили діяльність окремих осередків, але з приходом Червоної армії знову хвиля репресій, і «Просвіта» припинила своє існування.

На завершальному етапі так званої перебудови на Вінниччині постало Товариство української мови ім. Тараса Шевченка, організатором якого виступили місцевий осередок Спілки письменників та обком КПУ під орудою Михайла Каменюка. Першим головою був обраний Анатолій Бортняк, а відповідальним секретарем Михайло Стрельбицький. Через півроку очолив товариство Леонід Філонов, а його заступником обрано Михайла Бардина. На початковому етапі просвітяни активізували діяльність з впровадження української мови через ЗМІ, клуб «Світлиця», публічні заходи. Компартійна верхівка намагалася обмежувати діяльність товариства, але в нашому активі була місцева наукова еліта: професори Ілля Шульга, Микола Кравець, Володимир Мулява, Іван Даниленко, Анатолій Давидюк, Арсен Зінченко, Ана-

толій Подолинний та інші, мистецька та технічна інтелігенція, які зуміли стати провідниками українських духовних цінностей в регіоні. Коли компартійна влада заборонила нам проводити зібрання в клубі енергетиків, ректор тодішнього політехнічного інституту професор Борис Мокін надав нам для діяльності клубу «Світлиця» найкращу залу теперішнього Вінницького національного технічного університету. Саме тут просвітяни вперше висували кандидатів у народні депутати, а під час виборів підтримали Бориса Мокіна, який був обраний до Верховної Ради разом з іншим просвітянином Арсеном Зінченком.

З проголошенням незалежності товариство активізувало свою роботу. Був створений хор, разом з осередками інших областей, місцевими організаціями партій національно-демократичного спрямування товариство проводило просвітицьку діяльність на теренах Вінниччини, організовувало урочисті академії, видавало літературу. Наступні голови, тепер уже товариства «Просвіта» Сергій Чернишук, Михайло Бардин, Михайло Потупейко акцентували увагу на видавництві книжок, поширенні літератури, творенні кредитних спілок, участі у мистецьких заходах.

Оригінальною і азартною вийшла інтелектуально-пошукова гра «Скарби Вінниці», учасники якої розгадували завдання, що були пов'язані з історичними місцями міста та його видатними діячами.

У березні 2008 року відбувся тематичний турнір зі «Що? Де? Коли?»

«Україна — НАТО: майбутні перспективи», на якому в ненав'язливій формі учнівському й студентському загалу доносилась інформація про історію, організаційну структуру, діяльність НАТО в сучасному світі та його співпрацю з Україною.

Вінницьке об'єднання за останні роки видало двадцять назв художньої, краєзнавчої, науково-популярної літератури, ми провели близько десяти науково-практических конференцій, десятки різноманітних заходів, приурочених видатним постатям української науки, літератури, мистецтва. На наші вечори з нагоди українських свят, пам'ятних дат, як і на культурно-мистецькі акції ми залучаємо багато молоді, а наш інтелектуальний турнір до дня мови «Всесвіт українського слова» став міжрегіональним серед студентства восьми областей України.

Щороку наше товариство випускає по одному відеофільму про наших провідників духовності чи історичні події Вінниччини, а учасники мистецьких конкурсів часто займають провідні місця не тільки на всеукраїнських, але й міжнародних конкурсах. Наші пропозиції враховує обласна адміністрація, обласне управління культури, спільно з профспілкою освітян ми випускаємо раз на місяць телепрограму про життя педагогів Вінниччини, а на обласному радіо виходить програма «Просвіта». Нині товариство тримає на контролі встановлення меморіальної дошки Симону Петлюрі та ініціює встановлення пам'ятного знаку громадському та державному діячеві, одному із засновників товариства «Просвіта» у Вінниці Дмитру Марковичу.

Найактивніші осередки Хмільницького, Немирівського, Муровано-Куриловецького, Літинського та інших районів теж беруть активну участь у пропаганді української культури та організації заходів патріотичного спрямування.

Ми свідомі того, що активна діяльність просвітян, залучення молоді до наших лав є запорукою духовного поступу української нації її самоствердження в колі європейських народів.

ми були і нині є

З 2001 року головою товариства знову обрано Леоніда Філонова. Вінницька «Просвіта» почала вести регулярні програми на обласному радіо, а на обласному телебаченні почали виходити щотижневі авторські програми «Вінницький плин» та «Відверто» Леоніда Філонова, які висвітлюють історію Вінниччини та України, знайомлять подолян з відомими постатями краю, що стоять на сторожі національних цінностей. На рекламних біл-бордах стали розміщувати матеріали, що пропагують престижність і широке використання державної мови України.

Створена «Молода Просвіта», активісти якої організовували молодіжні дебати, цікаві акції до Дня конституції, Дня рідної мови та дискотеки. З приходом до «Просвіти» доцента ВНТУ Анатолія Теклюка пожвавилася інтелектуальна спрямованість «Молодої Просвіти». З 2006 року Вінницька «Просвіта» проводить нестандартні відзначення ювілейів видатних діячів української культури та держави. Ці заходи проводяться в інтелектуально-ігровій формі («Що? Де? Коли?», брейн-ринг, квест). Подібним чином було відзначено 150-ти літній ювілей Івана Франка, 100-ї ювілей Івана Багряного, 70-тя письменника-гумориста Олега Чорногузя. У межах науково-практичного семінару, присвяченого Симону Петлюрі, було проведено турнір з брейн-рингу, тематика запитань якого прямо пов'язана з видатним борцем за українську державність. До Дня українського козацтва в 2006 році було приурочено всеукраїнський турнір зі «Що? Де? Коли?» «Козацька сотня» (100 запитань турніру були пов'язані з українським козацтвом), а в 2007 році до Дня української писемності та мови проходив подібний турнір «Всесвіт українського слова», участь у якому взяли 44 команди з Вінниці, Житомира, Києва, Львова, Миколаєва, Рівного, Тлумача Івано-Франківської області.

Стусове Різдво

Як і Шевченкові, йому було дано всього 47 років земного життя, і на цей шлях випало майже 14 років пекельної муки, коли він перебував у слідчих ізоляторах, у карцерах, камерах-одиночках, на каторжній роботі в шахті. У нього вилучали вірші, його постійно позбавляли побачень з рідними, зникали його листи і рукописи, з нього знущалися фізично і духовно.

Василя Стуса ще за життя визнала літературна Європа. Поволі визнає його і мала батьківщина, до якої з такими труднощами повертається духовна просвітленість і великий творчий набуток одного з найчутливіших, найтонших, найстражденніших ліриків нашого часу.

Людина, обдарована світлим і могутнім розумом, яким був В. Стус, вивчала не букет, цілу гірлянду мов інших народів, — вона не могла бути дволікою. І мученицька смерть (бо вмирав він довго і тяжко в ніч з 3 на 4 вересня 1985 року) була проявом безвиході, великої туги за рідним краєм, закликом берегти і любити Україну, що летіла у безвість під чужим крилом.

Василь Стус був з роботящею, широї і лагідної сім'ї, де розуміли одне одного з півслова. 6 січня 1938 року, на Святвечір, у селі Рахнівка на Гайсинщині в родині Семена та Ірини Стусів народилася четверта дитина — син Василь. Недовго жили батьки в цьому мальовничому селі. Батько був бригадиром у колгоспі, гарним і вмілим господарем, який завжди мав свою думку. Можливо, рятуючись від нашпітувань та доносів, і завербувався на Донбас, на хімічний завод. Не так часто приїздив Василь у рідне село Рахнівку на Поділля, але воно йому запам'яталося назавжди. Воно дало йому той генетичний код, без якого важко уявити характер і поетичне світосприймання Василя Стуса. Саме про це він і написше 1969 року у начерку автобіографії «Двоє слів чи-тачеві»: «Перші уроки поезії мамині. Знала багато пісень і вміла дуже інтимно їх співати. Пісень було стільки, як у баби Зуїхи, нашої землячки. І таких самих. Найбільший слід на душі — від маминої колискової «Ой люлі-люлі, моя дитино». Шевченко над колискою — таке не забувається». І мама, і тато, і сестра

Подільські джерела ПОЕТА

раділи й дивувалися Василевій вдачі й умінню розповісти все так, що ніби вони побували там... Він розповідав, вони прагнули розповісти йому історію свого роду. А тоді з батьком радісно і зажурено співали про ясени, бачили їх наяву за селом, край дороги, бачили слід лелек, залишений на обрії рідного неба... Пізніше Василь Стус написше:

Скучив за степом, скучив за лугом,
Скучив за ставом, скучив за гаєм,
Скучив за сином, скучив за другом,
Скучив за матір'ю, за рідним краєм...
... Я не крицевий...

Образи червоної калини в його поезії саме з Поділля.

На колимськім морозі калина
зацвітаєrudими слізьми.
Неосяжна осонцена днина,
і собором дзвінким Україна
написалася на мурах тюрми.
Безгоміння, безлюддя довкола,
тільки сонце, і простір, і сніг.
І котилося куль-покотьолом
моє серце в ведмежий барліг.
І зголілі модрини кричали,
тонко олень писався в імлі,
і зійшлися кінці і начала
на оцій чужинецькій землі.

Тай дух незламний козацький та-
кож звідси, з нашого Подільського краю. Відомо, що Рахнівка здавна славилася нескореними крицевими харак-
терами. Відомий факт: 1919 року ота-
ман Ананій Волинець прийшов до Рахнівки, сформував загін у двісті п'ятдесяти козаків-добровольців і штур-
мом узяв районний центр Гайсин, звільнив від більшовиків. За деякими свідченнями, серед них був і батько

Василя — Семен...

Коли Василь Стус ще студентом приїздив до працьківського села, де він народився, то, вийшовши з автобуса біля повороту на Рахнівку, на-
самперед прямував до криниці при шляху, котра здавна поїла спраглих подорожніх.

Після років забуття поетової спадщини і занедбаності криниці, нині життедайне джерело відновле-
не — стараннями Юрія Костенка та його подільських однодумців за сприяння Гайсинської районної влади і небайдужої громадськості. Почищена і накрита криниця знову частує водою.

Та за всі ці роки поневірянь Василь Стус не зламався душою, не відступив від своїх переконань, не здрібнів ідеалами. Він гордо і непо-
хитно йшов обраною дорогою, усвідомлюючи, що його життя — то частка історії і боротьби його народу. І це не було голою декларацією.

До сучасних багатіїв, до багатих свого часу намагався дійти словами.

Написав і зупинився: це ж слова
до мене, моїх ровесників, хто мовчав,
бо був багатим всім тим, що давало
«щасливе майбуття».

Німі — багаті,
Коли ж вони
Ще й не бачать —
To наче крези.

Багато, багато років тому писав поет:

Сьогодні п'єм вино,
а завтра п'єм баланду...
... Таке бо є життя,
Така бо наша доля,
Бо згинеш без пуття
При бабі й бараболі.

Не приведи, Господь, нас жити за принципом, аби бараболя вродила.

На Гайсинщину Василь Стус лише по своїй смерті повернувся наприкінці 80-х спочатку потайки. Хтось писав про нього, передаючи з рук в руки свої рукописні твори, а хтось, не боячись, читав його вірші, йшов з ними до людей. Але 4 вересня 1990-го, у 5-ту річницю трагічної загибелі Василь Стус, повернувшись до Рахнівки уже відкрито, і у портретах в руках вінницьких студентів та гайсинських рухівців, під синьо-жовтими пррапорами та під спів «Ой у лузі червона калина». У сільському клубі на всю міць лунали його палкі вірші та «Я

звинувачую КДБ». Рахнівчани, спочатку боязно та поодинці (перед тим таємнича бригада кілька днів їх попереджала: «Не ходіть до клубу й стусової хати, бо може бути кров»), а не-вдовзі валом заповнили клуб, навіть не всі вмістилися. Слухали ораторів, вірші земляка, і з'являлися слізи на очах, і випрямлялися душі, і уже протестували мовчки, серцем.

Після проголошення незалежності України у Рахнівській школі завдяки старанням її директора Д. М. Омелянчука та всього педагогічного й учнівського колективів з'явилася кімната-музей Василя Стуса, експонати якої постійно поповнюються і нині. У 1997 році тут було відкрито меморіальну дошку й рішенням сільської ради школі присвоєно ім'я В. Стуса.

Дружина, син та інші родичі Василя Стуса, на долю яких випали важкі роки переслідувань, знущань, зневаги, не раз бували у Рахнівці, де закопана його пуповина, де зробив він свої перші кроки і сказав перші слова, у селі, яке він безмірно любив, як і всю Україну.

«Спасибі за пам'ятник, говорили рідні, але Василь у граніті не такий, який був у житті: не той вираз обличчя, не той погляд, не та душа». Вирішено було встановити інший пам'ятник, який би відображав душу, стремління, експресію Василя Стуса.

Мало хто знає, що ще в 1968—69 роках уже відомий скульптор Борис Степанович Довгань запросив до своєї майстерні Василя Стуса, який уже був під пильним наглядом всюдисущих кадебістів, і зробив зліпки майбутньої скульптури. Що спонукало митця взятися за увічнення в бронзі людини, переслідуваної і цькованої владою, не боячись і собі потрапити в немилість? Вищі сили? Божий дух? Чи такі самі переконання, такі ж погляди на оточуючу дійсність і справжнє українське ество, як й у Василя Стуса?

Саме цей пам'ятник і постав вже у відомій на всю Україну Рахнівці. 14 січня, на Василя, на урочисте відкриття скульптури прибули сюди дружина Василя Стуса Валентина Василівна, йоги син Дмитро, рідна сестра Марія Семенівна з онучкою, родичі поета з самої Рахнівки, сельчани, котрі пам'ятають Василя дитиною, підлітком і студентом, котрий часто навідувався сюди до бабуні, й ті, для кого Стус — легенда, історична постать, варта погляду й наслідування.

І знову пригадуються рядки, написані ним: «Поет повинен бути людиною. Такою, що повна любові, долає природне почуття зненависті, звільнюється від неї, як од скверни. Поет — це людина. Насамперед. А людина — це насамперед добродій». Такий заповіт Василя Стуса — бути добродієм. Жити, творячи добро. А щоб звільнити свою душу від скверні і зла, щоб просвітліти і вирости над буденністю і марнотою, треба всім нам причаститися живою водою творів цього високого сина Поділля, України, сина Всесвіту. Отож, читаймо Василя Стуса! Прислухаймося до нього. Може, нам вдастся глибше збагнути його, світ, самих себе.

Ганна ЛЕПКО,
асистент кафедри мовознавства

З журбою радість обнялась

Минуло 130 років з дня народження відомого українського поета, драматурга Олександра Івановича Кандиби, більш відомого під псевдонімом Олександр Олесь. На кафедрі мовознавства відбувається круглий стіл, приурочений цій даті.

Народився Олександр Олесь у селі Верхосулі поблизу Білогілля на Сумщині. Тут минало й дитинство майбутнього поета. Навчався спочатку в Дергачівській хліборобській школі, а потому в Харківському ветеринарному інституті. Після його закінчення працює за фахом спочатку у Харкові, а потім у Києві. Знаменою подією в житті молодого поета була поїздка влітку 1903 року до Полтави на урочистості з нагоди відкриття пам'ятника Івану Котляревському. Із захопленням слухав Олесь на святі схвилювану промову Михайла Коцюбинського. Зустрів Олесь тут ще багатьох інших відомих письменників: Панаса Мирного, Лесю Українку, Володимира Короленка, Михайла Старицького, Івана Карпенка-Карого, Василя Стефаника.

Перша збірка поезій О. Олеся вийшла у світ у 1907 році в Петербурзі під назвою «З журбою радість обнялась». Від неї повіяло молодою свіжістю, юнацькою ширістю і безпосередністю.

На 1905—1907 роки припадає розквіт таланту поета. Він написав чимало талановитих поезій, у яких звучав пристрасний заклик до боротьби за волю.

І все-таки поет не став послідовним співцем революції. Революція для нього — це загальна боротьба за волю, це «диво», коли «вільні й рівні стануть люди і здійснять мрії всі ураз».

Зосередившись з 1907 р. на літературній роботі, О. Олесь за десять років (1907-1917 рр.) видав п'ять поетичних збірок. Чотири з них назв не мали, лише порядкові номери. Найбільше талановитих творів, що виражали настрої простого люду, зустрічаемо в перших двох збірках. У наступних трьох переважають сум і втома.

У 1919 р. поет опинився у таборі націоналістичної еміграції. 25 років прожив він за межами України у важкій тузі за рідним краєм. З 1923 року до останнього дня свого (22 липня 1944 р.) мешкав у Чехословаччині. Останні роки поет жив у самотині, в бідності. У нього навіть не було коштів на лікування. Помер Олександр Олесь у Празі. Там його і поховано.

Самобутність поетичного таланту Олеся відчула передова українська інтелігенція вже з появою його перших творів. Іван Франко в рецензії на збірку «З журбою радість обнялась» писав: «Весною дішиє від сих віршів. Виступає молода сила, в якій уже тепер можна повітати майстра віршової форми і легких граціозних пісень. Майже кожний віршик так і проситься під ноти, має в собі мелодію».

Одною із найкращих патріотичних поезій Олеся є «О слово рідне! Орле скутий!» (1907 р.). Перегукуючись з Лесею Українкою, поєт прагне, щоб рідне слово стало його мечем і сонцем у боротьбі за визволення рідного краю.

«Нема ніякого сумніву, що поезія Олександра Олеся позначилася сильними своїми сторонами на розвитку української літератури. Зі смутком визнаючи його вільні й невільні провини, хибні його кроки, в яких сам він гірко каявся, шкодуючи, що така дужа творча індивідуальність не дісталася повного свого розвитку, ми повинні проте сказати, що поет Олександр Олесь посідає певне місце в історії нашої культури, і що все краще з його спадщини повинно стати набутком нашого читача», — зауважив Максим Рильський.

Людмила СОЛОДАР,
викладач кафедри мовознавства

Study Tours to Vinnytsia

Євроінтеграція

Третіокурсниця Інституту інформаційних технологій та комп’ютерної техніки Тетяна Фурман (група 1ІС-06) щойно повернулась із двотижнева поїздки до Польщі за програмою Study Tours to Poland. Дівчина переконана: студент має використовувати свою молодість, аби пізнавати світ. А потім повернутися додому, на Батьківщину і змінювати життя на краще.

Таня звикла жити енергійно: секретар студентської ради свого факультету комп’ютерного інтелекту, ініціативний діяч Молодіжної ради Вінниччини. І з навчанням усе гаразд.

Врешті, програма STP зорієнтована саме на таких, як Таня: діяльних студентів, аби допомогти їм достаточно впевнитися в нагальності активної громадянської позиції.

Зауважте, знання польської мови не є умовою участі у програмі. У перший же день візиту юнін гостей країни (а приїхали до Ольштина студенти з України, Білорусі і Росії) запропонували майстер-клас «Мовна анімація: польська мова — весело». Насамперед вивчили фразу «Я не мовлю по-польськи». Втім вона не дуже й ставала в нагоді — якщо сказати слово українською, білоруською і російською, то майже вгадаєш, як то буде польською.

Студенти у Польщі зустрічались із лідерами польського суспільного життя, мали візити до державних та громадських установ. Тані найбільше сподобалась екскурсія до сейму

Польської Республіки.

Побували в окружному суді Ольштина. Мали зустрічі з журналістами тамешньою «Gazeta Olsztyńska». Таня вперше в житті давала інтерв’ю, яке наступного дня уже було видруковане.

У Варминсько-Мазурському університеті в Ольштині відвідали Центр гуманітарних наук, де спілкувались із майбутніми перекладачами — студентами Інституту Неофілології. Познайомились з історією і студентським життям університету. Кожному учаснику програми надалась можливість представити свою країну, місто, університет. Організаторів вразила Тетяніна розповідь про наш Вінницький національний технічний університет, про особливості навчання в ньому, про новації стосовно інтеграції навчання з виробництвом. Підбиваючи підсумки, організатори одноголосно вирішили, що її виступ був найцікавіший і зголосились відвідати Вінницю і зокрема наш ВНТУ. Тобто, наступна програма буде... Study Tours to Vinnytsia.

За цією програмою студенти нашого університету бувають у Польщі досить часто. Принаймні, цієї осені там гостювали п’ятикурсник Інституту ЕЕЕМ Вадим Зелінський і четверто-курсниця Інституту МЕЕЕК Валентина Прокопенко.

Ці навчальні візити до Польщі зорганізовують Польсько-Американський Фонд Свободи, Колегіум Східної Європи імені Яна Новака-Єзоранського, Фонд «Боруссія» та Фонд «Освіта для демократії». Студентів відбирають на конкурсні основі.

СПОРТ

ОСНОВНА ЗАПОРУКА ЖИТТЕВОГО УСПІХУ — ЗДОРОВ’Я

Кафедра фізичного виховання заснована 1968 року. Нині у її штаті заслужені тренери України, відмінники освіти України, майстри спорту.

Головним завданням кафедри є забезпечення фізичної підготовки студентів, зміцнення їх здоров’я, підвищення спортивної майстерності.

У нас створено унікальний Центр функціональної діагностики. Відтепер кожний студент має можливість оперативно отримати інформацію про стан свого здоров’я і рівень функціональної готовності. Для цього широко використовуємо сучасні комп’ютерні програми з оздоровлення.

Для активного відпочинку студентів в університеті відкрито фізкультурно-оздоровчий центр, де можна займатися атлетичною і ритмічною гімнастикою, фітнесом, настільним тенісом, східними єдиноборствами.

Нині кафедру фізичного виховання ВНТУ очолює доцент Анатолій Голубович. Фізичним вихованням студентів опікуються 18 викладачів:

Кафедрі фізичного виховання — 40!

Фізичним вихованням студентів університету опікуються 18 викладачів

Фізкультура на льоду. ВНТУ перший і дотепер єдиний ВНЗ України, який має у структурі свого спортивного комплексу льодовий манеж

5 доцентів, 7 старших викладачів, 1 майстер спорту міжнародного класу, 7 майстрів спорту, 1 заслужений тренер України.

А першим завідувачем кафедри був Ярослав Кулик. Нині його іменем названо наш університетський стадіон, оскільки вклад Ярослава Іларіоновича у становлення кафедри, спортивного життя в нашому університеті надзвичайно вагомий і значущий.

Навчально-виховний процес має достатнє науково-методичне забезпечення. За останні 5 років викладачами кафедри розроблено понад 20 найменувань різних науково-методичних матеріалів, видано 3 навчальних посібники, зокрема з грифом МОН України.

З 1995 року кафедра є випускаючою зі спеціалізації «Менеджмент організацій спорту». За цим напрямком підготовки бакалаврів викладачі кафедри читають 10 професійно орієнтованих дисциплін. Навчання здійснюється за паралельною заочною формою для провідних студентів-спортсменів університету, членів збірних команд України і області, які мають високі спортивні розряди або спортивні звання. Випускники цього напрямку підготовки працюють на управлінських посадах у фізкультурно-оздоровчих і спортивних закладах регіону і України.

У нашему університеті створена потужна спортивна база для проведення навчальних та тренувальних занять. Маємо без перебільшення справді унікальний спортивний комплекс.

ВНТУ перший і дотепер єдиний ВНЗ України, який має у структурі свого спортивного комплексу льодовий манеж. Торік у квітні поблизу корпусу, де навчаються майбутні будівельники, на місці двох футбольних полів (а усього у нашого ВНЗ їх шість) з'явилась ковзанка, якій абсолютно байдуже до пір року. Побудований наш льодовий палац «Айс Авеню» за найсучаснішими технологіями. Він має загальну площину 3.700 м² (1640 м² власне каток) і є найбільшим в Україні серед льодових манежів такої конструкції. Для створення льоду застосоване італійське обладнання. Тут можуть відбуватися і офіційні хокейні матчі. Передбачено і 500 глядацьких місць. Студенти нашого університету на уроках фізкультури безкоштовно катаються на ковзанах. До речі, кваліфіковані інструктори навчають тих студентів, які ніколи раніше на ковзанах не стояли. А для студентів, що бажають покататись на льоду частіше і за межами розкладу занять з фізкультурою, діють суттєві скидки з оплати.

Жоден університет держави не має і подібного нашему стадіону з аналогом рекортановому покриттям бігових доріжок. Тут на трибунах може розміститися понад 3000 осіб.

Є у нашему університеті підземний легкоатлетичний манеж, 12 відкритих спортивних майданчиків для ігорових видів спорту, два тенісних корти, два гімнастичних майданчики, 10 спортивних залив. У гуртожитку № 4 відкрито професійну спортивну залу, де усі тренажери мають олімпійські грифи і підібрані так, щоб юнь залежно від поставленої мети, могла тренувати різні групи м'язів.

На березі Південного Бугу у сосновому лісі поблизу села

Степашки Гайсинського району розмістився наш спортивно-оздоровчий табір «Супутник». Щоліта тут відпочиває понад сім сотень студентів, викладачів і співробітників. Багато хто надає перевагу відпочинку на березі Ладижинського моря, а не Чорного.

В університеті культівуються понад 20 видів спорту. В 23 секціях юнаки та дівчата підвищують свою спортивну майстерність.

Спортивне ім'я ВНТУ добре відоме в багатьох країнах світу, де змагались наші студенти.

Кафедра фізичного виховання і спортивний клуб підтримують постійний тісний діловий зв'язок з загальноосвітніми і спортивними школами області і країни. Це дозволяє запрошувати на навчання обдарованих абитуруєнтів і впродовж навчання в університеті підготувати з них майстрів спорту.

Спортивний клуб університету розробляє і реалізує календар спортивно-масових і оздоровчих заходів. Навчальний рік починається зі змагань першокурсників, найкраці з яких у фіналі (День фізичної культури України) виборюють особисту першість у 6 видах спорту.

У День університету урочисто відкриваються змагання за програмою Спартакіади ВНТУ (14 видів спорту), а також проводиться окремі чемпіонати або першості з 7 видів спорту. Фактично кожен студент має змогу взяти участь у 7—10 змаганнях впродовж року, а члени збірних команд — в 12-15 найпрестижніших національних та міжнародних спортивних заходах. Нині значно активізувалась спортивно-масова робота в колективах інститутів та факультетів.

Окрасою всіх спортивних заходів став традиційний Кубок ректора з футболу, в якому постійно беруть участь команди 8 науково-навчальних інститутів. Врешті подібного спортивного турніру ніколи не відбувалось у закладах освіти України. Матчі Кубку ректора ВНТУ з футболу видаються цікавішими і завзятішими, аніж гра за участь київського «Динамо». Зініціював турнір ректор ВНТУ, академік АПНУ Борис Мокін, який у пору свого студентства був гравцем футбольної команди «Кривбас». Призовий фонд також надає Борис Іванович з власних коштів.

Кубок ректора ВНТУ з футболу — чемпіонат світу серед студентів

В університеті підготовлено 6 МСМК, 103 МС та понад 6000 спортсменів вищих розрядів.

Варт відзначити кращих тренерів: заслужених тренерів України М. Ю. Лазебника і П. Т. Забеліна, Я. Л. Кулика, І. П. Рудого, О. М. Потапову, Л. О. Берестова, В. М. Пушкара, І. А. Шемчака, В. Ю. Ходирєва, А. М. Голубовича, В. К. Тихонова, О. М. Змієвського. Відмінно почали свою тренерську кар'єру А. Ю. Дмитрук, А. А. Шиндрік, Д. Л. Харіна.

Система фізичного виховання в університеті має належне науково-методичне і фінансове забезпечення, що дає змогу кафедрі готовувати не тільки здорових професійних спеціалістів, а й спортсменів високого класу.

Друге місце в Кубку області з боксу серед команд вищих навчальних закладів III-IV рівня акредитації здобула команда нашого університету. Присвячений Кубок пам'яті відмінника освіти України, майстра спорту М. Я. Краюшкіна.

Команда нашого університету за складом виявилась наймолодошою. Якщо за ВДПУ виступали 7 майстрів спорту і першорозрядники, за ВТЕІ — 5 майстрів спорту і першорозрядники. То нашу команду склали один кандидат у майстри спорту і решта першорозрядники.

Кожна з команд демонструвала високу майстерність і професіоналізм. Проте справжній фурор спричинили наші хлопці, котрі з самого початку зуміли переверхопити ініціативу, чим продемонстрували суперникам, що налаштовані лише на перемогу. Тож, напруга не спадала аж до фінальних боїв.

Найбільше очок набрали спортсмени нашого технічного

університету і педуніверситету — по 309. Але за положенням змагань перше місце займає та команда, котра має більше власне перших місць. Отож, наши боксери зайнняли другу позицію на п'єдесталі пошани. Третє місце у команди ВТЕІ.

Тож, нашу відчіність за спортивну звитягу приймають

Олег Овчаренко (група ЕЗ-05); Сергій Породюк (ОТЗ-06); Ярослав Щербицький (РЗ-07); Богдан Ткаченко (ТЕ-08); Сергій Юхимчук (МА-06); Олександр Лисий (МА-06); Павло Іва- нишин (МА-06); Павло Костишин (РТ-06); Дмитро Вінник (2ТК-07); Максим Квашук (2ЕМ-08).

Сергій КОСТЮК,
доцент кафедри фізичного виховання,
майстер спорту СРСР

Друге місце у змаганнях із плавання IX універсіади серед Вінницьких ВНЗ III-IV рівня акредитації здобули спортсмени нашого університету.

Поступились лише фаховим фізкультурникам — вихованцям факультету фізичного виховання ВДПУ.

Наш Сергій Ляковченко (студент Інституту МТ, група 2ТМ-04) вільним стилем усі дистанції — 50, 100 і 200 м проглип по першому розряду і як найсильніший кроліст Вінниці виграв усі три перші місця.

Іван Леньков (Інститут РТЗП, група РЗ-06) здобув друге місце на дистанції 200м і третє на 100м (комплексне плавання). Хлопець проглип по другому розряду.

Іван Каліцинський (ІнБЕГП, група 1ТГ-06) доплив третього місця на спині на дистанції 50м.

Вільним стилем у чоловічій естафеті 4 x 50м наші спортсмени здобули II місце.

Залік проводився по 2-му розряду, що не сприяє масовому спорту. Якби залік був по 3-му розряду, усі команди принесли б вдвічі більше очок.

Команда нашого університету у змаганнях із настільно-тенісистами IX літньої універсіади Вінниччини посіла друге місце. А шанси на перемогу мала усі.

У змаганнях брали участь 7 вищих навчальних закладів III-IV рівня акредитації. Нашу команду склали Михайло Мінов (асpirант, випускник Інституту РТЗП), Олександр Травкін (ІнЕЕМ), Марія Пахулюк (ІнМЕЕЕК) й Ірина Сірик (ІнТКІ). Тренує спортсменів викладач кафедри фізичного виховання Ігор Шемчак.

Через грубі помилки кандидата в майстри спорту Ірини Сірик наша університетська збірна виявилась у другому рядку турнірної таблиці. Хоча виграла у команди-переможниці з

рахунком 3:2. Поступились ми з таким самим рахунком спортсменам ВТЕІ. Три команди набрали однакову кількість балів. Тому в залік пішли усі зіграні матчі кожного учасника плюс парна зустріч. Тож, першим став ВКІ. Ми другі. ВТЕІ — третій.

В особистих змаганнях серед юнаків і дівчат треті місця здобули Михайло Мінов і Марія Пахулюк.

Попереду у наших тенісистів першість ВНТУ і першість Вінниці.

Володимир ТИХОНОВ,
голова спортивного клубу ВНТУ, майстер спорту СРСР

«Імпульс» — щомісячник Вінницького національного технічного університету.

Свідоцтво про державну реєстрацію ВЦ № 424 від 29.12.2000 р.

Зверстано у видавництві ВНТУ
«УНІВЕРСУМ-Вінниця»

м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-85-32

Комп'ютерна верстка — Олена Кушнір
Тетяна Крикливої

Світлини — Сергія Маркова

Адреса редакції:

кімн. 218, головний корпус, Хмельницьке шосе, 95, м. Вінниця, 21021, Підписано до друку 21.01.2009 р. Формат 29,7x42 1/2

Наклад 625 прим. Зам. № 2009-019.

Віддруковано у комп'ютерному
інформаційно-видавничому центрі ВНТУ
м. Вінниця, Хмельницьке шосе, 95,
головний корпус, 1-й поверх, тел. 59-81-59

Бокс

Плавання

Юнацька збірна ВНТУ з плавання

Настільний теніс

Редколегія:

Т. Б. Буяльська
(головний редактор)

I. П. Зянько
(редактор)

П. Г. Гордійчук
(відпов. секретар)

Г. М. Багдасар'ян
(техн. редактор)

Б. І. Мокін

С. В. Юхимчук,

М. П. Свірідов,

Л. І. Волхонська,

В. Г. Лисенко,

Т. С. Криклива,

М. П. Стрельбицький.

E-mail: impuls@vstu.vinnica.ua